

5-9-1982 (18/7 Nhâm Tuất)

DIÊU TRÌ KIM MẪU, Mẹ mừng các con.

V Ô tâm con Mẹ được gần nhau,
CỰC chí lo tu chớ quản nào.
T Ủ thưở các con xa cách Mẹ,
TÔN quyền luyện pháp được ân cao.

Các con thanh tịnh nghe MẸ dạy.

Từ vô thủy đến nay, các con gây tạo biết bao nhiêu nghiệp chướng, đắm chìm trong bể khổ. Nếu không được ơn đại xá trong buổi Tam kỳ, thì tội tình ấy, nghiệp chướng kia, biết bao giờ dứt xong sạch nợ.

Các con chưa hề nhận thấy chỗ “**Hồng ân**” cao cả đó, nên chưa hết lòng lập thân tu học để sống trong quyền pháp, hầu đền đáp lòng từ bi vô lượng của **CHÍ TÔN** trong kỳ rớt lâm chuyển ngươn Thánh đức.

Các con nào được cơ duyên gặp Đạo, thì kỳ đại xá này những tội tình xưa đều được hủy bỏ, bắt đầu từ ngày nhập môn. Giữ đúng sứ mạng cứu chuộc lần ba bằng con đường dẫn tới làm cho thế giới đại đồng, người tu được trở về quê xưa vị cũ.

Nên giữ trọn lời giao ước cùng Trời là :

- Tâm địa phải bao la, dung chứa rộng lớn;
- Không phân chia màu sắc, nòi giống;
- Không phân biệt tín ngưỡng, xu hướng;
- Không chấp cứ danh tướng hữu vi;
- Không tham cầu riêng tư, ích kỷ.

Nếu giữ được bao nhiêu đó, các con sẽ nhứt định trở nên Thần Thánh, điều mà các con cứ mãi mê chấp theo thói thường chạy theo ngoại vật, mà các con không thấy được lẽ đạo và tự tâm.

Đời nay đầy dẫy tội lỗi cũng vì cái nhiễm mọi sự ảo hóa mà mất linh hồn. Cõi đời mờ mịt, lòng người tối tăm, nếu không có ơn cứu chuộc lần ba thì các con mãi quần quanh trong sáu đường sanh tử.

May thay ! Minh Lý được **BÁC NHÃ THIÊN SƯ** chứng Bò Tát vị, được **CHÍ TÔN** trao ban quyền “**Trung bảo**” để nối liền ơn điển từ Trời đến người và từ người đến Trời.

Thật các con được ơn phước lớn. Người đã làm trung gian để cho các con có thể nhờ nhíp cầu ấy mà thông đồng cùng thiên giới Niết Bàn. Các con chỉ cần hằng ngày trở về với ME, sống cùng ME nơi tâm, thì tự khắc con được cải hóa, tự khắc con sẽ chuyển mê khai ngộ. ME là thể Khôn thanh tịnh, thể Khôn ấy là chỗ mà các con những giờ công phu, qui nạp tinh thần, tập trung ý chí, gom trọn các căn để con trở về với ME.

Người đòi gọi chỗ đó là “*Khôn phúc*” mà pháp môn gọi là “*Tỳ lô hải ấn*”, con nên để tâm làm việc đó. Những giờ con nghĩ đến là giờ con trở về với ME. ME là chỗ phát sanh, nhưng các con nên hiểu cái gì bởi đó mà ra thì đó là chơn thật, cái đó là công năng diệu dụng.

Nếu không bởi đó mà có, mà ra thì là huyền hóa, là vô minh, là nghiệp. Nhưng từ khi con đã nhiễm trần cảnh, chướng duyên thì cái chơn thật đó bị ngăn cách, bị đoạn tuyệt, làm cho gốc ngọn chia đôi, trong ngoài mất liên hệ.

Tuy có mắt để thấy, nhưng chỉ thấy cái huyền hóa, tai không thể nghe được thanh âm của tiếng diệu huyền. Nếu các sở dụng của các con thường dùng như : tay, chân, tai, mắt, lưỡi, mũi, miệng, thân, cho chí ý thức tâm tư, nếu các con có vận dụng để xây đắp con người, xây đắp đạo pháp cứu đời giúp chúng, thì phải đem hết bao nhiêu cái sở dụng kia nối lại với cái gốc sinh là nguồn suối hồn nhiên thì mới tác dụng.

Bằng không phải sự thấy, nghe, hay, biết, làm lụng đó, không bởi từ cái gốc mà phát ra, thì cái đó toàn là nghiệp chướng gây rối cho mình và cho thiên hạ.

Nếu các con muốn thấy thì nên tập đừng thấy, muốn nghe thì nên tập đừng nghe, cũng như muốn sống nên tập chết.

Cái siêu đọa đều do 6 căn : *mắt, tai, mũi, miệng, thân, ý*. Các con phải quay cái sở dụng thấy, nghe hay biết đó nhập vào “*Tỳ lô hải ấn*” để nối thông nguồn suối thiêng liêng.

Được vậy, chừng con muốn nói, khi nói thiên hạ nhờ ; khi con nghe thì mọi sự biến đi của Trời Đất và lòng người được biết trước ; con làm thì mọi sự nên công cho vạn thể.

Nên các con ráng tu. Minh Lý chỉ cốt là khai thác cho được cái kho tàng đó, cái hầm mỏ đó, thì đời đời cộng hưởng thanh nhàn.

Cơ Trời đã bắt đầu chuyển hóa theo châu vận, âm cực thì dương sanh. Năm Quý Hợi là can chi cùng, thì bắt đầu Giáp Tý. Giáp Tý là đầu, cũng là dương, mà cũng là “*Thiên khai u Tý*”. Các con đón ơn đó bằng lòng thanh tịnh, mọi sự chi cũng lợi, cũng tốt cả.

Đã nói Bác Nhã Thiên Sư là Thánh trung bảo làm nhíp cầu nối thông giữa Thiên nhơn. Các con được hồng ân là nhờ Người bảo hiểm cho các con và chịu trách nhiệm việc nên hư của Minh Lý cùng Trời. Đành rằng như thế, nhưng giữa các con cùng Bác Nhã Thiên Sư làm trung bảo để nối thông giữa thể dụng, căn tâm. Song học đạo, nên mượn cái dụng mà hiểu, như đem căn thân hòa hợp thì phải nhờ Chơn ý chỉ dẫn nối thông.

Chơn ý là Bác Nhã. Thiền là tâm. Tâm diệu tịnh là Niết Bàn. Ý diệu minh là Bác Nhã. Bác Nhã Trí do tâm diệu tịnh gọi là “Chơn Bác Nhã Trí”. Bằng không phải ở trong tịch mà có chiếu, thì chiếu đó là thức không phải trí. Sư là y mẫu mực mà hành gọi là sư.

[. . . .]

Ban lành cho Minh Lý Thánh Hội, giữa các con hòa vui trong ơn điển quyền pháp.

MẸ chào ./.